

Пропонована технологія передбачає використання як зовнішнього стимулювання активності студентів (оцінювання виконаної роботи — техніка стимулювання «позитивне підкріплення»), так і внутрішнього мотивування їх пізнавальної активності. Основними використовуваними під час вивчення теми техніками мотивування є: переконування; викликання інтересу; закріплення позитивного враження; делегування.

Навчальна технологія припускає також використання диференційованого підходу: у разі виникнення у студентів труднощів під час розроблення постановки задачі прийняття рішень, викладач може рекомендувати до аналізу нескладну проблему.

Література

1. Психолого-педагогічні аспекти реалізації сучасних методів навчання у вищій школі: Навч. посіб. / За ред. М.В. Артюшиної, О.М. Котикової, Г.М. Романової. — К.: КНЕУ, 2007. — 528 с.

Дибкова Л. М., канд. пед. наук,
професор кафедри інформатики

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ НАУКОВОСТІ У НАВЧАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Принцип науковості є важливим у процесі професійної підготовки сучасного висококомпетентного фахівця. Головна вимога цього принципу — зміст освітньої діяльності має базуватися на якісному науковому стилі.

Науково-дослідна робота студентів є невід'ємною складовою навчальної діяльності студентів. Саме тут формується здатність до критичного аналізу інформаційних масивів, вміння аргументувати свою позицію та дискутувати, вислухати та сприйняти іншу думку. Така діяльність студентів включена у навчальний план дисциплін і виконується, як правило, у вигляді написання рефератів, есе, курсових робіт. Оцінюється при цьому рівень засвоєння тих чи тих вузькопрофільних питань.

Ми ж хочемо зацентувати увагу на такій важливій компоненті науково-дослідної діяльності студентів як формування у них коректного з точки зору науковості висловлення своїх думок.

Викладачі приділяють значну увагу оформленню робіт, їх змістовому наповненню, вмінню логічно мислити та аргументовано викладати свої думки. Але теоретичної та практичної підготовки для формування якісного наукового стилю під час проведення навчальних занять у студентів недостатньо. Прикладом для них є також і наукова діяльність самого викладача. Викладач, як керівник навчального процесу, повинен особливо ретельно відслідковувати дотримання принципу науковості, сам володіти науковими знаннями не тільки своєї навчальної дисципліни, а й самого процесу навчання.

Основними ознаками наукового стилю є:

- ясність і предметність тлумачень;
- логічна послідовність викладення змісту навчальної теми;
- об'єктивний аналіз;
- точність і лаконічність висловлювань;
- аргументованість і переконливість тверджень;
- докладні та стислі висновки.

Результатами діяльності викладача ВНЗ є не тільки показники навчальних результатів й особистісного розвитку студентів, але й застосування наукового стилю в усному або письмовому вигляді. Аналізуючи надруковані наукові та навчально-методичні праці деяких викладачів, ми звернули увагу, що поширеними є такі помилки й неточності, на яких і акцентуємо:

— відсутні посилання на джерело, наводяться лише тези певного автора, наприклад, «С. Л. Рубінштейн розглядав ...»;

— «Експериментальними дослідженнями не раз було доведено ...» — незрозуміло, хто саме проводив дослідження, невідома кількість учасників експерименту, вислів «не раз» — не є науковою лексикою;

— у певних працях дослідники наводять конкретні цитати, визначення, називають автора та назву праці, але не надають номеру сторінки, де вміщена така інформація;

— не наводиться чисельність респондентів, з якими відбувались дослідження, наприклад, « $2/3$ викладачів вважають ...»;

— вживання таких висловів, як «зазвичай», «усім відомо» не є науковим стилем.

Вважаємо, що саме викладач при проведенні навчальної діяльності своїм прикладом має демонструвати студентам коректність, науковий стиль, чітку аргументацію. Тоді і від студентів можна вимагати аналогічного підходу.